

ת"פ 5400/03 - מדינת ישראל נגד מאיר אליהו נחום

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 16-03-5400 מדינת ישראל נ' נחום

בפני כבוד השופט, סגן נשיא חגי טרס
בעניין: מדינת ישראל

המAssertionה

נגד
מאיר אליהו נחום
ע"י ב"כ עו"ד שרון דניאל
הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הودאותו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום הכלול ארבעה איסומים, במסגרתם יוחסו לו עבירות של קבלת דבר במרמה (2 פריטים) - עבירות על סעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "החוק"), ניסיון קבלת דבר במרמה - עבירה על סעיף 415 רישא יחד עם סעיף 25 לחוק והפרת הוראה חוקית - עבירה על סעיף 287(א) לחוק.

על פי עובדות האישום הראשון, עובר ליום 14.10.14, קיבל הנואם לידי מdad אחר (להלן: "אחר") שיק מזויף, משוך מחשבון הבנק של קיבוץ נצר סירני על סך 55,000 ₪. בהמשך מסר הנואם את השיק לאחותו (להלן: "האחות") אשר הפקידה לבקשתו, ביום 14.10.14, את השיק המזויף בחשבונה, בידועו כי לא הייתה הסכמה מצד בעלי השיק להעביר את הכסף לחשבון האחות. ביום 20.10.14, לאחר שהשיק כובד משכה האחות מחשבונה את מלא הסכום ומסרה אותו לנואם, אשר העביר את תמורה השיק לאחר שמסר לו את השיק. בגין מעשים אלה הורשע בקבלת דבר במרמה.

על פי המפורט באישום השני, ביום 29.4.14 גזר דין של הנואם בבית משפט השלום בתל אביב והושת עליו עונש מאסר בפועל למשך ארבעה עשר חודשים. לאחר שערערו של הנואם על גזר הדין נדחה, נקבע כי עליו להתיצב לריצוי עונשו ביום 18.1.15. הנואם לא התיצב לריצוי מאסרו והתמחק עד ליום איתתו ומעצרו ביום 30.5.15. במסגרת אישום זה הורשע בהפרת הוראה חוקית.

באישום השלישי הורשע הנואם בכך שעובר ליום 9.3.15 קיבל הנואם מdad אחר שיק מזויף המשוך מחשבון הבנק של לשכת מסחר ישראל אמריקה, על סך 53,417 ₪. ביום 9.3.15 הפקיד הנואם את השיק המזויף בחשבונו בידועו כי

לא הייתה הסכמת בעלי ל Hebrew את סכום הכספי לחשבונו. ביום 10.3.15 הבדיקה לשכת המsector בהפקדת השיק וביטלה את השיק. בגין מעשי אלה הורשע בኒון קבלת דבר במרמה.

על פי המתואר במסגרת האישום הרביעי, עובר ליום 10.3.15, קיבל הנואם לידי מאדם אחר שיק מזויף המשור מחשבון הבנק של שחר הררי, על סך 43,476 ₪. בהמשך, ביום 13.3.15 הפקד הנואם את השיק המזויף בחשבונו, בידועו כי לא הייתה הסכמת בעלי ל Hebrew את סכום הכספי לחשבונו. לאחר הפקדת סכום הכספי, משך הנואם מחשבון סכום של 32,800 ₪ אותו מסר למי שהעביר לידי את השיק המזויף ואילו יתרות הסכום, בסך 10,676 ₪, עוקלה על יד הבנק בו מנוהל חשבונו של הנואם. בגין זאת הורשע בקבלת דבר במרמה.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים הוסכם כי הנואם יופנה לקבלת תסקירות מטעם שירות המבחן, וזאת מבלתי שגובשו הסכומות עונשיות בין הצדדים.

تسקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנואם התקבל תסקירות מפורט מטעם שירות המבחן. התסקירות תיאר בהרחבה את תולדותיו של הנואם והתייחס למצבו המשפחתי והאישי. הנואם כבן 52, גרווש ואב לשתי בנות בגילאי 25 ו-27 המתגורר בבית דודו ועובד כמחסנאי בחברה למצריי קוסמטיקה. הנואם בוגר 11 שנות לימוד לאחר שעזב את לימודי על רקע קשיים חברתיים ושירות שירות צבאי מלא בתפקיד מכונאי רכב בחיל האוויר. עם שחרורו מהצבא עבד במשך כ-9 שנים ב厰 מעבדה לצילום ובהמשך עבד כמחסנאי בחנות למצריי חשמל.

לדברי הנואם, הוא צבר במהלך השנים חובות כספיים משמעותיים לאחר שניסתה להקים עסק עצמאי. בשיאו של המשבר הכלכלי עוקל בית הוריו והם הפכו למוחסרי דירות עד להתרבות גורמי הרווחה. הנואם ציין בפני שירות המבחן כי גם כiom מצבו הכלכלי קשה וכי הוא הוכר כפושט רגלי. בשנת 2014 הורשע בעבירות מרמה וריצה בשל כך תקופת מאסר בפועל בת 14 חודשים. לאחר שוחרר ממאסר, הגיע לפגישות ביחידת לשיקום האסיר בפתח תקווה באופן סדרי, תוך שהוא מבטא מחויבות ורצון להיעזר בטיפול. הטיפול ביחידת סייע לו בהתארגנות, בעיבוד חוויות המאסר וכן בהבנה ראשונית לגבי הדפוסים שהובילו אותו לביצוע העבירות. עם זאת, נותרו באישיותו, על פי הגורם המטפל, רבים נסתורים ובלתי מובנים.

בהתיחס לעבירות הנוכחיות לך הנואם אחראיות על המעשים והביע חרטה, אך ניכר על פי התרשםות שירות המבחן כי הוא מתקשה לגלוות תובנה מלאה באשר לחומרתן ואני מזהה קיומם של דפוסים מניפולטיבים ומרמתים באישיותו. שירות המבחן מתAESם מdad המתאפיין בדפוסי התנהגות של הסתרה ומיניפולטיביות, מתקשה לגלוות אמפתיה לקורבנות התנהלותו, מטשטש חומרת בעיותו ובעל מודעות נמוכה לבעיות התנהגותו ומחשבתו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנואם מתקשה לשתף את קרוביו בקשריו וחולשותיו וכי הסתמכיותו בפליליים היא דרך לא אפקטיבית להתמודדות עם קשיי הכלכליים והרגשיים.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות התייחסה קצינית המבחן לחומרת העבירות, אשר בוצעו במהלך התקופה בה ערכער על גזר דין הקודם, גם הוא בגין עבירת מרמה. עוד ציינה את קשיי הכלכליים הנוכחים, היעדר מגורים קבוע וקיים של גורמי תמייה מעטים בחיו. כגורם סיכון לשיקום שקללה קצינית המבחן את העבודה כי מАЗ מעורבותו ביצוע העבירות הנוכחות, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. בשקלול כל הפרמטרים שנבחנו, העריכה קצינית המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה וכי הנאשם מטשטש חומרת מעשיו ואינו מאפשר העמקה וטיפול בעבירותו. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית והמליץ להטיל על הנאשם עונישה קונקרטית ומוחשית, שתחัด את חומרת מעשיו ותהוועה עבورو גורם מרתייע ומצביע גבול.

טייעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על כי הערכים המוגנים שנפגעו הם זכותו של האדם על קניינו וכן תקנות השימוש בשיקומים כאמור תשלום בתוח. לדבריה, הנאשם פגע פגעה משמעותית בערכיהם אלה, כאשר להכח למעשה קיבל לידי במרמה קרוב ל-100 אלף ₪, שאת מרביתם העביר לאחר מכן ניסה לקבל במרמה כ-53 אלף ₪ נוספים.

בטיעוני העטרה המאשימה למתחם הנע בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל לכל אישום של קבלת דבר במרמה. בהתייחסה לאיוש הנוגע לעבירה ניסיון קבלת דבר במרמה ציינה כי על המתחם לעמוד בטוויה שבין מאסר על תנאי ועד 10 חודשים מאסר בפועל. בכל הנוגע להפרת ההוראה החוקית עטרה למספר חודשים אחדי מאסר, תוך שציינה את חומרת הנסיבות בעניינו של הנאשם, שניצל את האמון שבית המשפט נתן בו ולא התייצב לרשותו וכן הגידל לעשות וביצע חלק מעבירות המרמה בהן הורשע בעודו נמלט מאימת המאסר והדין. בשקלול כל המתחמים עטרה לקביעת מתחם כולל הנע בין 15 חודשים מאסר בפועל ל-35 חודשים מאסר בפועל והציגה פסיקה לתמייה בעתרתה זו.

בהתייחסה לנسبות הקשורות בנאים עצמו הזירה את עברו הפלילי, תוך שובה והדגישה כי נסיבה משמעותית לחומרה היא כי ביצע העבירות בסמוך לאחר שהורשע ונדון למאסר בגין עבירות מרמה קודמות, ובוואדו מתחמק מריצוי עונש מאסר קודם. הצדדים הגיעו אמנם להסכמה כי המאסר המותנה שהוטל עליו במסגרת ההליך הקודם אינו חל בעניין זה, אך יש לראות את הנאשם כפי שביצע המיותס לו בעת שמאסר מותנה מרחק מעל ראשו. עוד הזירה לחומרה את מסקנות שירות המבחן ואת התרשםות שירות המבחן מכך שקיים סיכון להישנות עבירות דומות. בנסיבות אלה ביקשה כי בית המשפט יsett על הנאשם עונש מאסר ראי, וימקם אותו ברף העליון של המתחם. עוד ביקשה כי יוטל פיזי לזכותו של קיבוץ נצר סירני, אשר לא זוכה על ידי הבנק, וכן כי יוטל קנס כספי.

מנגד ביקש ב"כ הנאשם להימנע מההשתתו של הנאשם מאחריו סורג ובריח, הן נוכחות ההליך השיקומי בו נטל הנאשם חלק במסגרת בשב"ס, ועודין נוטל במסגרת שירות הרווחה הירוקנים, והן נוכחות להיות ההליך בעל חומרה פחותה באופן יחסי מפרשיות מרמה אחרות.

הסגנון הדגיש בטיעונו כי הנאשם לא הפיק לעצמו רווח כספי כלשהו, זלוט 10,000 ₪ שעוקלו מחשבומו, שהרי את

כל הכספיים שהתקבלו במרמה מסר לאחר, ממנו קיבל את השיקום. עוד ציין כי הנאשם הודה במינויו כבר במהלך חקירת המשטרה וכי כתב האישום המתוקן משקף את גורסתו לפיה לא היה מודע לכך שהשיקום מזויף. על רקע זה תוקן כתב האישום, כך שאחריותו של הנאשם נובעת רק בכך שהוא מודע לכך שבReLU השיקום לא הסכימו להעברת הכספיים לחשבוןתו. עוד ציין כי הנאשם מסר את שמו של האדם שמננו קיבל את השיקום וכי על רקע זה יש מקום להשווות את עניינו של הנאשם זהה של אדם בשם שובייב, אשרណון בבית משפט השלום בנתניה לשישה חודשים מאסר בעבודות שירות, לאחר שקיבל מאותו אדם שיקום מזויף בהיקף של 55,000 ל"נ, הפקידו בחשבון הבנק שלו ומשך לכיסו במרמה את התקבול שהתקבל. ב"כ הנאשם ביקש להציג כי הנאשם שימש כל' בתוכנית העברינית של אותו "אחר" והוא החלק החלש שבה.

בהתיחסותו למתחם ציין כי בנסיבות העניין יש לראות בכלל המעשים שבכתב האישום משומם אירע אחד, אשר בוצע שלא בנסיבות מחמירויות ומבליל שהנאטם נהנה מהכסף, כך שמתחם העונש ההולם נוע בין מספר חודשים עבודה שירות למאסר בפועל. אף הוא הגיע פסיקה לתמיינה בטענות זו. ב"כ הנאשם הדגיש כי בעניינו של הנאשם אין צורך לחרוג מהמתחם על מנת שניתן יהיה לשלוח את הנאשם לריצוי עונשו בעבודות שירות, תוך שהזכיר את הוודאותו של הנאשם במינויו לו בהזדמנות הראשונה, את שייתוף הפעולה שלו עם המשטרה ואת נטיית האחריות למשועו.

לבסוף, ביקש הסניגור המלמד לעלות על נס את ההליך השיקומי בו נתל הנאשם חלק במהלך מאסרו, אשר התרחש כאמור לאחר ביצוע העבירות נשוא ההליך הנוכחי. בהקשר זה הגיע מסמכים מטעם היחידה לשיקום האסיר בפ"ת ומחלקת הרוחה העירונית, כמו גם את החלטת ועדת השחרורים בעניינו מיום 16.3.16. מסמכים אלה עולה כי במהלך המאסר השתתף הנאשם בטיפול קבוצתי ממושך, שיתף פעולה, עבר תהליכי חיובי והביע מוטיבציה לשינוי ולשייקום. על רקע זה זכה לשחרור מוקדם, והוא מוכר ביום למחלקת הרוחה כמי שסובל מצוקה כלכלית והעדר של מקורות תמיינה. לטענת ב"כ הנאשם לא הייתה קצינת המבחן די הצורך להליך השיקומי, והסתפקה בדיווחם של גורמי הטיפול בראש"א באשר למצבו של הנאשם. לדבריו, לא ניתן לחת את מלאו המשקל להתרשםות שירות המבחן, זאת בגין להתרשםות הגורמים השיקומיים בכלא אשר הגיעו למסקנותיהם לאחר העמקה בהליך הטיפול בו נתל הנאשם חלק. לטענותו, גם ביום נמצא הנאשם בקשר טיפול עם עובדת סוציאלית והוא עבר הליך שיקומי, במהלךו הוא מרימים עצמוני אשפוזות ומנסה לשוב ולעמוד על רגליו. לבסוף הזכיר הסניגור את דוח ועדת דורנור ואת האינטראס הצבורי שבמבחן עדיפות להליך השיקומי, וביקש כי בית המשפט ישלח את הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות.

לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים שמעתי את דברי הנאשם עצמו, אשר הביע חרטה ושב ונטל אחריות למשועם. עוד ציין כי על אף הקשיים שהוא חווה, הוא עובד ומשקם את חייו.

דין והכרעה:

במינויו פגע הנאשם פגיעה של ממש בערכיהם החברתיים מרכזיים וביניהם זכותו של הציבור להגנה על רכושו ועל קניינו הפרטני, כמו גם בח"י המסחר ובצורך בקיומו של ביטחון עסקו בכל הקשור לשימוש בהמאות ובמסמכים סחרים בכלל אמצעי תשלום בטוח. עוד פגע הנאשם בערך המוגן של כבוד צו שיפוטי ושמירה על סדרי חוק ומשפט, בכך שהתחמק תקופת ארוכה מהתייצבות למאסר, תוך ניצול האמון שניתן בו על ידי בית המשפט.

אם ATIICHIS תחילת לעבירות המרמה, הרי שעל פי עובדות כתוב האישום, קיבל הנאשם מאחר המחאות, בשלוש הזרמיות שונות ובהיקף כספי ניכר, והפקיד אותן בחשבונות הבנק שלו ושל אחותו, על אף שידע כי לא ניתנה הסכמת הבעלים להפקדה בחשבונות אלה. מכתב האישום המתוקן נמחקה הטענה כי הנאשם ידע על כך שמדובר בשיקים מזויפים, אך דומה כי אין בכך כדי להוכיח באופן ממשי מחומרת המעשים, שהרי העיקר הוא כי לנוכח התנחותו של הנאשם ובידיעתו הוצאו במרמה מיד הבעלים כספים בהיקף כולל של כמאה אלף ל"ג. מרביתם של אותן כספים נמסרו על ידי הנאשם לאחר, ולא הוא שזכה להונאות מהם, אך אחוריותו לנזקים שנגרמו אינה מבוטלת, גם אם נניח כי שימוש כחוליה אחרת בלבד בשרשראת מעשי היזוף והמרמה.

ב"כ הנאשם ביקש ללמידה על מתחם העונש ההולם ועל רף הענישה הראי תוך שהפנה לת"פ (שלום נתניה) 16-03-17414 מ"י נ' שובייב, שם נדון לפני ימים אחדים נאשם אחר, במסגרת פרשה זו ממש, לשישה חודשים מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיקוח משמעותי. באותו מקרה הורשע שובייב בעבירה של קבלת דבר במרמה בכך שהפקיד שיק מזויף יחד בסך 55,000 ל"ג בחשבונו ומשך את הכספיים לשימושו שלו. בשונה מה הנאשם שבפני הורשע שובייב בכך שידע שהשיק מזויף. כמו כן, הוא שנאהה מכספי המרמה, ולא אדם אחר כמו בעניינו. מנגד, הוסכם מפורשות באותו מקרה כי שובייב היה חוליה אחרת בשרשראת המרמה, לא הכיר את המעורבים זולת מי שמסר לו את השיק, לא הaga את המרמה ולא היה מעורב בזיוף. כמו כן, עברו של שובייב היה נקי לחולוטין, וחוס לויישום אחד בלבד והתקבל בעניינו תסקير חיובי אשר המליך על הימנעות מהשתת מאסר, ولو בעבודות שירות. לנוכח תנאים אלה דומה כי ניתן ללמידה מעניין שובייב הנ"ל כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מאישומי המרמה בהם הורשע הנאשם יכול שיעמוד ברף התיכון שלו על ריצוי מאסר בעבודות שירות, אך ברי כי אין מקום להשוות בין העונשים כאשר בפניו עומד הנאשם בעל עבר פלילי רלבנטי, אשר ביצע מספר עבירות מרמה, תוך כדי התchmodקות ממושכת מהתייצבות למאסר וכשלוחבו תסקיר בעיתוי נטול המלצה טיפולית.

תמונה דומה עולה מuin בפסקין דין אליו הם הפנו אותו ב"כ הצדדים ומפסקין דין נוספים המוכרים לבית המשפט, ולפיה נע טוח הענישה המקורי בעבירות מרמה בהיקף כספי דומה בין מאסר ממשי בעבודות שירות, במקרים בהם בוחר בית המשפט להימנע ממיצוי הדין, לבין תקופות מאסר ממושכות בנות שנה ויתר, האחורי סורג ובריח, כאשר לחובת הנאשם הרשעות קודמות לרלבנטיות או בסיבות מחמירויות אחרות המצדיקות השחת עונש הולם ומרטיע._CIDOU, מתחם העונש ההולם ראוי שיבטה רק את הנسبות הקשורות ביצוע העבירה, ואין להתחשב בקביעתו בעבר הפלילי או בנסיבות הتفسיר, ובהתיבת זה יזקפו לזכות הנאשם העובדות לפיהן לא היה מודע לכך שהשיקים היו מזויפים וכי לא נהנה בעצמו מסכומי המרמה.

על רקע זה אני סבור כי לצד כל אחד מהאישומים בהם הורשע בעבירה מוגמרת של קבלת דבר במרמה יש לקבוע מתחם מתון הנגע בין מספר חודשי עבודות שירות לשנת מאסר. לצד האישום בו הורשע בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה היה לדעתו מקום להציג מתחם דומה למדוי, אך לא אחמיר בהקשר זה מעבר לעתירת המאשימה ואאמץ לצורך הדיון את המתחם שהוצע על ידה ואשר נגע בין מאסר מותנה ל-10 חודשים מאסר בפועל. לבסוף, אשר לאישום של הפרת הוראה חוקית, אזכיר כי מדובר למי שבmarsh למעלה מארבעה חודשים תמיימים המתחמק מהתייצבות לריצוי מאסר שהוטל עליו בגין עבירות מרמה קודמת, עד שנטפס על ידי המשטרה והושם במאסר. מדובר ברף חומרה גבוהה באופן יחסי של עבירת הפרה, המעיד על היעדר מORA מפני הדין ועל זלזול בהחלטות בית המשפט ובאמון שנייתן בו. לפיקר, גם לצידו יש לקבוע מתחם הנגע בין מספר חודשי מאסר לשנת מאסר בפועל. אני משוכנע כי נסיבות העניין

שבפני מצדיקות קביעת מתחם עונש כולל, על יסוד קביעה כי כלל המעשים הנם בגדר אירוע יחיד, אך אחר ובי' כ הצדדים טענו למתחם עונש כולל, אבהיר כי לטעמי אילו היה מקום לעשות כן היה המתחם נع בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

משנתקבעו מתחמי הענישה יש לאתר את העונש המתאים לנ羞ם בשים לב למכלול הנסיבות אשר איןן קשורות ביצוע העבירה. בהקשר זה אין מנוס מהזכיר כי אין מדובר בפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין בגין עבירות מרמה והוא אף ריצה בעבר עונש מאסר משמעותי בן 14 חודשים. במסגרת אותו הילך קודם הורשע הנאשם בעבירות של קשרת קשור לפשע, קיבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ומסירת ידיעה כזובת, לאחר שביחד עם אחרים קיבל במרמה כספי משכנתא בהיקף של חצי מיליון ל"ר. עוד יש לציין לחומרה את העובדה כי את העבירות המנוונות באישומים השלישי והרביעי בכתב האישום הנוכחי ביצע הנאשם בעודו מתחמק מההתיצבות לריצוי המאסר שהוטל עליו בהילך הקודם, ולאחר שגזר הדין הנ"ל, אשר כלל לצד המאסר בפועל גם מאסר מותנה משמעותי, הפך לחלו. מדובר בכך שבד משקל לחובת הנאשם, אשר הוסיף חטא על פשע בכך שניצל את האמון שנייה בו על ידי בית המשפט לצורך ביצוע עבירות חמורות נוספות. לבסוף, יש לציין לחומרה את התמונה הביעיתית המצטערת מתקסир שירות המבחן לפיה קיימ סיכון להישנות התנהגות דומה שכן הנאשם ניחן בדפוסים מניפולטיביים, אינם מגלת אמפתיה לקורבנות, מטעטש את חומרת מעשיו ואני לא מסביר העמקה וטיפול בעוויות. על רקע זה אף המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם עונישה קונקרטית ומוחשית, שתאחד את חומרת מעשיו ותהווה עבورو גורם מרתייע ומציב גבול.

לצד נתונים חמירים אלה ראוי לציין גם את השיקולים המשפימים המצדיקים הימנעות מימי מאסר של דין עם הנאשם. הנאשם נטל אחראיות למשעו כבר כשןחקר במשטרת, ובהמשך הודה בכתב אישום שתוקן לכולל, באופן שמנע את הצורך בשמיית הראיות. נכונתו זו של הנאשם להודות בנסיבות המפורטים בכתב האישום המתוקן, יש בה לא רק משומנטילת אחראיות ותובנה לפסול שבמעשיהם, אלא גם חיסכון ממשי במשאבים ציבוריים ובזמןם של העדים. עוד יש להזכיר בהקשר הנוכחי כי הנאשם ביצע את העבירות הנוכחות בסוף שנת 2014 ותחילת 2015, כך שמאז ביצוע המעשים חלף פרק זמן משמעותי. יתרה מכך, מדובר בנסיבות אותן ביצע לפני ריצה את עונש המאסר הקודם שהוטל עליו, ומזה שחרورو ממאסר לפניו כשנה וחצי לא שב והסתבר בפלילים. לא זו אף זו, במהלך המאסר עבר הילך טיפול שהיה בעל השפעות חיוביות, וגם לאחר שחרورو נעדן בגורמי רשות"א ובגורמי רווחה על מנת לנסות לשיקם את חייו. מתקסир נש��ת אمنם עדין תמורה בעיתית, אך מאמציו של הנאשם לשינוי ולשייקום ראויים להתחשבות מסוימת, גם אם ברוי כי אין בכוחם להצדיק במקרה זה הקלה ניכרת בענישה, ובוודאי שלא סטייה לכול לא ממתחם העונש ההולם.

בשים לב למכלול הנתונים שפורטו, הרי על אף שדיןו של הנאשם בנסיבות רגילות היה לרצות עונש מאסר לתקופה המצויה בחלק העליון של המתחם, אסתפק במקרה זה בהשתת עונש מאסר מותן יותר, מתוך תקווה כי זו הפעם יפיק הנאשם את הליך המتابקש, וימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד. לצד תקופת המאסר יושטו מרכיבי ענישה משלימים בדמות מאסר על תנאי וקנס מותן. באשר לפיצוי שהtabkash לקיבוץ נצרים סירני, הרי בשים לב לכך שהכספים שהתקבלו לא נותרו בידי הנאשם ובהתחשב בתקופת המאסר שתושת ובמצו הכלכלי העגום, אותיר שאלת זו למיצוי במסגרת ההלכים האזרחיים שהוגשו בנושא זה.

לאור כל האמור לעיל, הנני דין הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 6

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.
2. 8 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירה מרמה.
3. 4 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית.
4. קנס בסך 2,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 22.10.17.

העתק יועבר לשירות המבחן

זכות ערעור בתחום 45 ימים

ניתן היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.